

At de løse Patroner paa en isinefaldende Maade gøres kjenkelige fra de blinde Patroner.

At Dreeroppen i de blinde Patroner gives en sikker Befæstelse.

Endelig, at der om muligt søges tilveiebragt mindre røgfuldt Krudt, da den stærke Røgdudvikling hindrer Sigtet og formindsker saavel Skudhastigheden som Stueffigheden.

Regimentet kan derimod ikke anbefale den af 4de Kompagni foreslaade Lade- maade, da Vaabnet derved udelukkende vil blive benyttet som Magasinvaaben, en An- vendelse, der vil medføre et forøget Ammunitionsforsbrug og en Fare for, at der ikke i det afgjørende Dieblit have det tilstrækkelige Antal Patroner i Magasinet. Regi- mentet er af den Anskuelse, at Hovedfordelen ved Magasinvaabnet maa søges deri, at det fuldte Magasin stedse have til Raadighed i de afgjørende Dieblitte, hvorfor det bør være en ufravigelig Regel kun at bruge Magasinet i slike Tilfælde, men ellers at benytte Vaabnet som Enfeltlader. I Betragtning af dette Spørgsmaals store Be- tydning har Regimentet ikke kunnet lade 4de Kompagnis Forslag uberørt, skjøndt det egentlig ikke ligger for.

Naar 4de Kompagni, der har været forsynet med den Halvdel af Rifflerne, som havde Heltjæste, ajennemskaaet under mellemste Ring, har fremhævet Variationerne ved Viserhøiderne og Sideafvigelserne, ganske vist mellem Vaabnene indbyrdes, medens 3die Kompagni, som har haft de halvtjæstede Geværer, ikke har gjort nogen Bemærk- ning i saa Henseende, kan deraf ikke drages nogen Slutning om den forskjellige Stjæst- nings Indflydelse i saa Henseende. 4de Kompagnis Bemærkninger bero efter dets eget Udsagn kun paa et Støn. og Skydningerne have overhovedet ikke været anlagte, og have heller ikke kunnet være det, for at undersøge dette Forhold, hvad ogsaa af 4de Kompagni er anført.

De prøvede Vaaben have ligeledes haft forskjellige Bajonetter. Den til de halvtjæstede er for svag — 2 ere gaaede itu ved at Brugeren kastede sig ned eller snublede — og dens Anbringelse paa Vaabnet er usikker; den sprang af under Skyd- ningen ved 4 Riffler. Den til de heltjæstede Geværer hørende korte Sabelbajonet blev vel sidende under Skydningen, men tabtes let af Skeden paa Grund af dens Forvægtighed. En Kaardebajonet af tilstrækkelig Længde til at gøre Vaabnet til et forsvarligt Stødbaaren, maa Regimentet anbefale, saa længe Bajonetten ikke helt kan undværes.

Ved de halvtjæstede Geværer habdes en Koblering til Geværernes Sam- menfætning. Det har viist sig anvendelig, men burde vistnok gøres noget større, for at Abningen i den kan blive større, saa at det gøres lettere at faae Geværerne ud af Ringen.

Kængjøringsredskaberne have viist sig hensigtsmæssige, kun er Viffesnoren tem- melig skrøbelig og slides let itu. At der skal 2 Mand til at betjene Viffesnoren er vel ikke heldigt, men Ulempen er dog ikke af Betydning.

Som Føringmidler benyttedes udelukkende en højre Tasse med 3 Patron- holdere à 10 Patroner, der viste sig meget hensigtsmæssig, dog turde det være prak- tisk at fastholde Patronholderne med 2 i Stedet for 1 Spænderem, i ethvert Fald bør det undgaaes, at Spænderemmen for Patronholderne og Remmen for Tasselaaget knappes paa samme Knap, da begge Remme derved let samtidigt tages af, naar Tassen skal aabnes. Det maa ligeledes anbefales, at der i Tassen skaffes Plads til Olie- beholderen.

Sluttelig tilføies, at Regimentet har troet alt nu at burde fremsende denne Beretning, da den befalede Prøve med de sidst modtagne Reculegeværer først vil blive afsluttet i Midten af December, og det efter Prøven med de først modtagne 25 Stkr. Reculegeværer stiller sig utvivlsomt for Regimentet, at dette Vaaben, om end i sin nuværende Stillelse, fortrinlig egnet for alle faste Pladse, dog ikke kan siges at være modent til Anvendelse som almindelig Infanteribevæbning.

S. P f a f f.

Fremsendes af 1ste sjællandske Brigade.
Kjøbenhavn, den 20de November 1888.

Nicolaus.